

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
Полтавський юридичний інститут
**Кафедра конституційного, адміністративного,
екологічного та трудового права**

**МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
ТА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО»**

Рівень вищої освіти – другий (магістерський) рівень

Ступінь вищої освіти – магістр

Галузь знань – 08 «Право»

Спеціальність – 081 «Право»

Освітня програма/спеціалізація – «Право»

Статус дисципліни – обов'язкова

Рік набору – 2019, 2020

Полтава 2020

Методичні матеріали для самостійної роботи та практичних занять з навчальної дисципліни «Інформаційне право» для студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право» освітньої програми «Право» Полтавського юридичного інституту Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Полтава: Полтавський юрид. ін.-т Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого, 2020. 37 с.

ВСТУП

Метою вивчення навчальної дисципліни «Інформаційне право» є опанування студентами теоретичних знань і формування професійної компетентності щодо основних принципів інформаційного права як галузі права, його сутності та системи, інформаційних ресурсів органів публічного адміністрування, режиму їх обігу, організаційно-правових засад доступу до публічної інформації та захисту персональних даних, основ інформаційної безпеки, використання інформаційно-телекомунікаційних технологій у сфері публічного адміністрування, міжнародних стандартів та зарубіжних моделей забезпечення інформаційної безпеки громадян, а також засад адміністративної відповідальності за правопорушення у цій сфері; вироблення умінь практичного використання теоретичних положень інформаційного права та застосування законодавства.

При осягненні курсу удосконалюються та розширюються знання студентів, отримані під час оволодіння дисципліною «Адміністративне право».

Навчання відбувається у формі лекцій, практичних занять, індивідуальних і групових консультацій, самостійної роботи студентів, індивідуальних завдань. Якість засвоєння матеріалу перевіряється заліком за результатами практичних занять та виконання індивідуальних завдань.

У результаті опанування навчальної дисципліни «Інформаційне право» студенти *повинні*:

знати основні положення та структуру інформаційного права, правові засади формування та обігу інформаційних ресурсів в органах публічної адміністрації, правові основи забезпечення доступу громадян до публічної інформації та інформаційної безпеки особи, суспільства та держави, змістове наповнення Е-урядування, приклади зарубіжного досвіду інформаційного забезпечення публічного адміністрування;

уміти використовувати отримані знання у практичній діяльності; вільно орієнтуватись у системі інформаційного законодавства; правильно тлумачити та застосовувати правові норми, що регулюють інформаційні відносини у сфері публічного адміністрування; залучати досягнення юридичної науки для вирішення професійних завдань у сфері публічного адміністрування; користуватись науковою та спеціальною літературою, електронними та іншими інформаційними джерелами для ефективного проведення науково-прикладних досліджень у сфері інформаційного забезпечення публічного адміністрування та інформаційних прав громадян.

ЗАТВЕРДЖЕНО

*на засіданні кафедри конституційного,
адміністративного, екологічного
та трудового права ПЮІ*

(протокол № 1 від 30 серпня 2019 р.)

Дата оновлення – 28 серпня 2020 року

(протокол № 1 засідання кафедри

конституційного, адміністративного,

екологічного та трудового права

від 28 серпня 2020 року)

Програма навчальної дисципліни

«Інформаційне право»

Модуль 1. Загальна частина. Інформаційне право в об'єктивному та суб'єктивному значенні

Тема 1. Поняття, зміст та структура інформаційного права.

Інформаційне право як галузь права, його предмет і метод. Інформаційні права і свободи як фундамент інформаційного права. Принципи інформаційного права. Система інформаційного права. Джерела інформаційного права. Співвідношення інформаційного права з іншими галузями права.

Тема 2. Інформаційне суспільство та інформаційна безпека.

Основні етапи формування інформаційного суспільства в Україні. Інформація як основа інформаційного суспільства: поняття, ознаки та види. Соціальна інформація. Поняття та класифікація інформаційних ресурсів у сфері публічного адміністрування. Поняття та правові основи забезпечення інформаційної безпеки особи, суспільства та держави. Загальна характеристика загроз інформаційній безпеці особи, суспільства та держави. Основні напрями державної політики у сфері інформаційної безпеки. Інституціональні механізми забезпечення інформаційної безпеки.

Тема 3. Інформаційно-правові норми та відносини.

Поняття, ознаки та структура інформаційно-правових норм. Поняття, особливості та види інформаційно-правових відносин. Документ як об'єкт інформаційних правовідносин. Поняття та види документів у сфері публічного адміністрування. Властивості документів та забезпечення їх юридичної сили.

Тема 4. Правові режими обігу інформації. Право на інформацію.

Поняття та види інформаційної діяльності. Основні принципи правового регулювання обігу інформації. Правові режими обігу інформації та інформаційних ресурсів, їх види. Обмеження щодо доступу до інформації. Інституціональний механізм забезпечення правових режимів обігу інформації. Право на інформацію як фундаментальне право людини і громадянина, як засіб забезпечення відкритості та прозорості діяльності органів публічного адміністрування.

Тема 5. Організаційно-правові засади доступу до публічної інформації.

Публічна інформація: поняття та види. Інституціональні механізми забезпечення доступу до публічної інформації. Гарантії забезпечення права на доступ до інформації. Роль Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у забезпеченні права на доступ до інформації. Практика ЄСПЛ щодо захисту права на інформацію.

Модуль 2. Особлива частина. Окремі інститути інформаційного права

Тема 6. Таємна інформація як вид інформації з обмеженим доступом. Види таємної інформації.

Поняття та основні характеристики таємної інформації. Види таємної інформації. Правове регулювання та особливості професійної таємниці (лікарської, адвокатської, нотаріальної, тощо), банківської таємниці, таємниці досудового розслідування як видів таємної інформації.

Тема 7. Особливості правовідносин у сфері державної таємниці.

Особливості інформаційних правовідносин, що виникають в інформаційній сфері відносно інформації, яка становить державну таємницю. Суб'єкти й об'єкти інформаційних правовідносин у сфері державної таємниці. Перелік відомостей, що становлять державну таємницю в Україні, і

відомостей, що не можуть вважатись державною таємницею. Зарахування відомостей до державної таємниці та їх засекречення

Тема 8. Службова та конфіденційна інформація як інформація з обмеженим доступом.

Визначення та основні характеристики конфіденційної інформації. Порядок надання інформації статусу конфіденційної та порядок доступу до такої інформації. Поняття та ознаки службової інформації. Юридична відповідальність за правопорушення в сфері конфіденційної та службової інформації.

Тема 9. Правове регулювання інформаційних відносин у сфері персональних даних.

Право на приватність як фундаментальне право особи та його розуміння в європейській доктрині загальнолюдських прав. Персональні дані та організаційно-правові засади доступу до них. Інституціональний механізм захисту персональних даних. Гарантії забезпечення права на захист персональних даних. Роль Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у забезпеченні права на приватність.

Тема 10. Електронне урядування в Україні. Правові засади регулювання масової інформації та рекламної діяльності.

Електронне урядування як інструмент розвитку інформаційного суспільства. Законодавче та організаційне забезпечення розвитку електронного урядування в Україні. Форми реалізації електронного урядування. Електронний уряд як головний складник електронного урядування.

Обсяг і структура навчальної дисципліни

Тема навчальної дисципліни	Обсяг у годинах							
	Денна форма				Заочна форма			
	Усього	У тому числі			Усього	У тому числі		
		Л	ПЗ	СРС		Л	ПЗ	СРС
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Модуль 1. Загальна частина. Інформаційне право в об'єктивному та суб'єктивному значенні								
1. Поняття, зміст та структура інформаційного права.	9	2	2	5	9	2		7
2. Інформаційне суспільство та інформаційна безпека.	9	2	2	5	7			7
3. Інформаційно-правові норми та відносини.	9	2	2	5	7			7
4. Правові режими обігу інформації. Право на інформацію.	9	2	2	5	7			7
5. Організаційно-правові засади доступу до публічної інформації.	9	2	2	5	7			7
<i>Разом</i>	45	10	10	25	37	2		35
Модуль 2. Особлива частина. Окремі інститути інформаційного права								
6. Таємна інформація як вид інформації з обмеженим доступом. Види таємної інформації.	9	2	2	5	7			7
1	2	3	4	5	6	7	8	9
7. Особливості правовідносин у сфері державної таємниці.	9	2	2	5	12	2		10

8. Службова та конфіденційна інформація як інформація з обмеженим доступом.	9	2	2	5	13		2	10
9. Правове регулювання інформаційних відносин у сфері персональних даних.	9	2	2	5	11			11
10. Електронне урядування в Україні. Правові засади регулювання масової інформації та рекламної діяльності.	9		4	5	11			11
<i>Разом</i>	<i>45</i>	<i>8</i>	<i>12</i>	<i>25</i>	<i>53</i>	<i>2</i>	<i>2</i>	<i>49</i>
Усього годин / кредитів ECTS	90 / 3,0	18	22	50	90 / 3,0	4	2	84

ЗАВДАННЯ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ ТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Тема 1. Предмет, метод та система інформаційного права.

Питання для обговорення

1. Інформаційне право як галузь права, його предмет і метод.
2. Інформаційні права і свободи як фундамент інформаційного права.
3. Принципи інформаційного права.
4. Джерела інформаційного права.
5. Співвідношення інформаційного права з іншими галузями права.
6. Система інформаційного права.

Завдання

1. На підставі аналізу положень законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації» назвіть суспільні відносини, які складають предмет інформаційного

2. Проаналізуйте положення законів України «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних» та назвіть методи впливу норм інформаційного права на регулювання відповідних суспільних відносин.

3. Проаналізуйте джерела інформаційного права та зробіть їх систематизацію, склавши відповідну таблицю. Наведіть приклади джерел інформаційного права.

4. Ознайомтесь з кодифікованими актами різних галузей права та знайдіть в них норми інформаційного права. Обґрунтуйте, чому інформаційне право вважається комплексною галуззю права?

5. Ознайомтеся зі змістом Особливої частини інформаційного права і поміркуйте, якими сферами правового регулювання вона може бути доповнена.

Список нормативно-правових актів

1. Конституція України (ст. 34).
2. Загальна декларація прав людини від 10 груд. 1948 р. (ст. 19).
3. Конвенція про захист прав та основоположних свобод людини від 4 листоп. 1950 р. (ст. 10).
4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 груд. 1966 р. (ст. 19).
5. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-ХП. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 12. Ст. 86.
6. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297-УІ. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 34. Ст. 481.
7. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314.
8. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1904 р. № 3855-ХП. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 16. Ст. 93.
9. Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні: Закон України від 16.11.1992 р. № 2782. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 1. Ст. 1.
10. Про звернення громадян (ст. 23"): Закон України від 05.10.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996.
11. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 275.
12. Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах: Закон України від 05.04.1994 р. № 80/94-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 31. Ст. 286.
13. Про обов'язковий примірник документів: Закон України від 09.04.1994 р. № 595-ХІУ. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 22-23. Ст. 199.
14. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України 20.11.2012 р. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716.
15. Про забезпечення прозорості у видобувних галузях: Закон України від 18.09.2018 р.
16. Рішення ЄСПЛ від 27 лютого 2018 р. по справі «Сінькова проти України».

Тема 2. Інформаційне суспільство. Інформація як основа інформаційного суспільства

(практичне заняття)

Питання для обговорення

1. Інформаційне суспільство: стапи формування та ознаки.
2. Інформація як основа інформаційного суспільства: поняття, ознаки та види. Соціальна інформація.
3. Поняття та класифікація інформаційних ресурсів у сфері публічного адміністрування.

Завдання

1. Дайте відповідь на наступні питання:

- А) Закон України «Про інформацію» регулює:
- Б) Відповідно до положень Закону України «Про інформацію», визначте, яка інформація має відкритий доступ:
- В) Визначить на що спрямована Національна програма інформатизації:
- Г) Визначте поняття: «Інформатизація», відповідно до Закону України «Про концепцію Національної програми інформатизації»:
- Д) Інформація (законодавче визначення) – це. Якими нормативними актами це регулюється?
- Е) Визначте властивості інформації:
- Ж) Види інформації, як об'єкта інформаційних відносин. Чим регулюється це питання?

2. Ознайомтеся з положеннями ст. 10 Закону України «Про інформацію» та на основі аналізу джерел вітчизняного інформаційного права знайдіть інші за змістом види інформації, які не зазначені у даній нормі Закону.

3. Проаналізуйте положення законів України «Про інформацію» та «Про електронні документи та електронний документообіг» й заповніть наведену таблицю.

Класифікація інформаційних ресурсів

Підстави класифікації	Види інформаційних ресурсів
1. За змістом	
2. За видом матеріального носія	
3. За режимом доступу	
4. За формою власності	

4. На підставі аналізу функцій Міністерства юстиції "України визначте основні інформаційні ресурси, необхідні для забезпечення його діяльності.

5. Виходячи з положень Закону України «Про державну статистику» назвіть структуру статистичної інформації, її джерела, правовий режим. Які форми державних статистичних спостережень складає Міністерство юстиції України?

Список нормативно-правових актів та літератури

1. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 12. Ст. 86.
2. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297. Відомості Верховної Ради України. 2010. Ст. 491.
3. Про державну таємницю: Закон України від 21.01.1994 р. № 3855-ХП, Відомості Верховної Ради України. 1994. № 16. Ст. 93.
4. Про друковані засоби масової інформації (пресу) в "Україні: Закон України від 16.11.1992 р. № 2782. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 1. Ст. 1.
5. Про звернення громадян (ст. 23): Закон України від 05.10.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 257.
6. Про електронні документи та електронний документо обіг: Закон України від 22.05.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 275.

7. Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах: Закон України від 05.04.1994 р. № 80/94-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 31. Ст. 286.
8. Про обов'язковий примірник документів: Закон України від 09.04.1994 р. № 595. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 22-23. Ст. 199.
9. Про забезпечення прозорості у видобувних галузях: Закон України від 18.09.2018 р. Голос України. 2018. 17 жовт.
10. Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні: схвал. розпорядж. Кабінету Міністрів України від 15.05.2013 р. № 386-р.
11. Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 рр.: Закон України від 09.01.2007 р. Відомості Верховної Ради України. 2007. №12. Ст. 102.
12. Боднар І. Інформаційне право країн Західної Європи. Підприємництво, господарство і право. 2011. № 6. С. 34-38.
13. Брижко В. М., Радянська А. І., Швець М. Я. Порівняльно-правове дослідження відповідності законодавства України законодавству ЄС у сфері персональних даних. Київ: Тріумф, 2006. 256 с.

Тема 3. Інформаційно-правові норми та інформаційно-правові відносини. Документ як об'єкт інформаційних правовідносин

Питання для обговорення

1. Поняття, ознаки та структура інформаційно-правових норм.
2. Поняття, особливості та види інформаційно-правових відносин.
3. Документ як об'єкт інформаційних правовідносин. Поняття та види документів у сфері публічного адміністрування.
4. Властивості документів та забезпечення їх юридичної сили.

Завдання

1. Проаналізуйте положення законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації» та зробіть висновок, за допомогою норм яких галузей права врегульовані відповідні відносини.

2. До окружного адміністративного суду звернувся А. з проханням надати автобіографію усіх суддів. Охарактеризуйте відносини, які склалися, визначте статус їх учасників. Зробіть юридичний аналіз ситуації та поміркуйте, чи підлягає таке звернення задоволенню.

3. На підставі аналізу положень наказу Міністерства юстиції України від 12.04.2012 р. № 571 «Про затвердження Переліку типових документів, що створюються під час діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, інших установ та організацій із зазначенням строків зберігання документів» назвіть, які основні документи організаційного та контрольного характеру створюються та зберігаються в установах Мін'юсту України.

4. Проаналізуйте положення Закону України «Про державну службу», наказу Нацдержслужби України від 22.03.2016 р. № 64 «Про затвердження Порядку ведення та зберігання особових справ державних службовців». Назвіть документи, які формуються в особовій справі державного службовця, охарактеризуйте їх за інформаційними та юридичними властивостями.

Список нормативно-правових актів та літератури

1. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-ХП. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 12. Ст. 86.
2. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297-МІ. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 34. Ст. 481.
3. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: Закон України від 23.12.1997 р. № 776/97-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1998. № 20. Ст. 99.
4. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314.
5. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 275.
6. Про обов'язковий примірник документів: Закон України від 09.04.1994 р. № 595-ХТУ. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 22-23. Ст. 199.

7. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України 20.11.2012 р. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716.
8. Битяк Ю. П. Червякова О. Б. Державне управління інформаційними ресурсами (інформаційною сферою) // Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. Харків: Право, 2008. Т. 2: Конституційні засади правової системи України і проблеми її вдосконалення / за заг. ред. Ю. П. Битяка. С. 342-365.
9. Белов А. Н., Белов А. А. Делопроизводство ми документооборот: учеб. пособие. Москва: Єксмо, 2008. 560 с.
10. Виноградова Г. В. Інформаційне право України: навч. посіб. Київ: МАУП, 2006. 144 с.
11. Державна інформаційна політика: навч. посіб. / В. Б. Дзюндзюк, О. І. Крюков, В. А. Ландеман та ін.; за заг. ред. В. Б. Дзюндзюка. Харків: ХарРІ НАДУ «Магістр», 2012. 344 с.
12. Дімчогло М. Консолідація конституційних положень щодо інформаційних правовідносин у законодавстві. Підприємництво, господарство і право. 2012. С. 39-42.

Тема 4. Правові режими обігу інформації та інформаційних ресурсів

Питання для обговорення

1. Поняття правових режимів обігу інформації та інформаційних ресурсів.
2. Види правових режимів обігу інформації та інформаційних ресурсів.
3. Основні принципи правового регулювання обігу інформації. Обмеження щодо доступу до інформації.

Завдання

1. На підставі аналізу положень законів України «Про Національну поліцію», «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» зробіть висновки про порядок доступу до інформації, яка накопичується у процесі діяльності органів публічного адміністрування.

2. Порівняйте положення Рекомендації В. (81) 19 Комітету міністрів для держав-членів РЄ «Про доступ до інформації, що знаходиться у розпорядженні державних органів» та Закону України «Про доступ до публічної інформації» й зробіть висновок, чи усі принципи Рекомендації враховані у названому Законі. Відповідь обґрунтуйте.

3. Студент юридичного університету М. за наслідками практики у регіональному Центрі надання вторинної правової допомоги Мін'юсту представив для захисту такі матеріали практики:

Положення про регіональний Центр; копії: наказу про розподіл обов'язків між співробітниками Центру, договору з адвокатом Г. про надання вторинної правової допомоги, наказу про притягнення до дисциплінарної відповідальності співробітника Центру А., протоколу оперативної наради у керівника Центру з обговоренням результатів роботи Центру за рік, матеріалів скарги Ш. на неякісну правову допомогу, яка надавалася йому адвокатом Центру Г., особової справи співробітника Центру Л.; довідку про присутність на особистому прийомі громадян керівником Центру. Проаналізуйте правовий режим доступу до зазначених документів та визначте правомірність дій студента М. Чи є серед наведених документів такі, що становлять публічну інформацію? Відповідь обґрунтуйте із посиланням на чинне законодавство.

Список нормативно-правових актів та літератури

1. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-ХП. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 12. Ст. 86.
2. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 34. Ст. 481.
3. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: Закон України від 23.12.1997 р. № 776/97-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1998. № 20. Ст. 99.
4. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314.
5. Про державну таємницю : Закон України від 21.01.1994 р. № 3855-ХП. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 16. Ст. 93.

6. Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні: Закон України від 16.11.1992 р. № 2782-ХІІ. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 1. Ст. 1.
7. Про звернення громадян: Закон України від 05.10.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. 47. Ст. 257.
8. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України від 20.11.2012 р. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716.
9. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 р. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 5-6. Ст. 30.
10. Основи законодавства про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 р. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 4. Ст. 19.
11. Про психіатричну допомогу: Закон України від 22.02.2000 р. Відомості Верховної Ради України. 2000. № 19. Ст. 193.
12. Про державну статистику: Закон України від 17.09.1992 р. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 43. Ст. 608.
13. Цивільний кодекс України (ст. 296). Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44. Ст. 356.
14. Про Національний архівний фонд та архівну справу: Закон України від 23.12.1993 р. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 15. Ст. 86.
15. Про поштовий зв'язок: Закон України від 04.10.2001 р. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 6. Ст. 39.
16. Про бібліотеки і бібліотечну справу: Закон України від 27.01.1995 р. Відомості Верховної Ради України. 1995. № 7. Ст. 45.
17. Мінімальні стандартні правила ООН, що стосуються відправлення правосуддя щодо неповнолітніх («Пекінські правила») від 29.11.1985 р.
18. Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації: постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 р. № 10.
19. Марущак А. Правові основи захисту інформації з обмеженим доступом: курс лекцій. Київ: КНТ, 2007. 208 с.
20. Носік Ю. В. Права на комерційну таємницю в Україні: монографія. Київ: КНТ, 2007. 240 с.

Тема 5. Організаційно-правові засади доступу до публічної інформації

Питання для обговорення

1. Право на інформацію як фундаментальне право людини і громадянина, як засіб забезпечення відкритості та прозорості діяльності органів публічного адміністрування.
2. Поняття публічної інформації та підстави для її класифікації.
3. Способи доступу громадян до публічної інформації.
4. Контроль за забезпеченням права на інформацію.
5. Судовий захист права на інформацію.

Завдання

1. На підставі Закону України «Про доступ до публічної інформації», «Положення про Міністерство юстиції України» визначте інформацію, яка знаходиться в обігу в системі Мін'юсту та підлягає оприлюдненню.
2. За допомогою Єдиного державного реєстру судових рішень знайдіть постанову по справі про адміністративне правопорушення за № 638/62/17, винесену Дзержинським районним судом м. Харків, стосовно порушення Департаментом містобудування, архітектури та генерального плану виконавчого комітету Харківської міської ради права на доступ до публічної інформації. Складіть висновки щодо правової оцінки даної справи й можливості забезпечення Особі 2 права на доступ до інформації.
3. Зі скаргою до регіонального управління юстиції на дії нотаріуса Р. звернувся А. У скарзі А. заявив про бажання реалізувати права, надані йому Законом України «Про звернення громадян», а саме: на участь у розгляді скарги; ознайомлення з матеріалами перевірки; ознайомлення із планом перевірки скарги. З посиланням на чинне законодавство підготуйте відповідь А.

Список нормативно-правових актів та літератури

1. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-ХІІ. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 12. Ст. 86.
2. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297-МІ. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 34. Ст. 481.

3. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: Закон України від 23.12.1997 р. № 776/97-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1998. № 20. Ст. 99.
4. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314. № 32. Ст. 314.
5. Про звернення громадян: Закон України від 05.10.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 257.
6. Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації: постанова Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 р. № 10.
7. Рішення Європейського суду з прав людини щодо доступу до інформації. ГО «Харківська правозахисна група». Харків: ТОВ «Видавництво права людини». 2017. 472 с.
8. Анисимцев НН. Транспарентность административно-государственного управления: японский вариант. Проблемы теории и практики управления. 2001. № 6. С. 1-6
9. Галай В. О. Урегулювання доступу до публічної інформації в діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування. Адміністративне право і процес. 2015. № 1. С. 48-54.
10. Гурковський В. І. Шляхи адаптації світового досвіду розвитку транспарентності публічного адміністрування до українських реалій. Інвестиції: практика та досвід. 2010. № 15. С. 91-93.
11. Йоганнесбурзькі принципи «Національна безпека, свобода висловлення думки та доступ до інформації». Артикуль 19 - Всесвітня кампанія за свободу висловлення думки.
12. Касперський І, Марущак А. Суспільна значимість як підстава поширення інформації з обмеженим доступом. Право України. 2006. № 4. С. 107-110.
13. Кормич Б. А. Інформаційне право: підручник. Харків: БУРУНІК, 2011. 334 с.
14. Науково-практичний коментар до Закону «Про доступ до публічної інформації» / за заг. ред. Д. Котляра. Київ: Вид. «Відродження».
15. Про стан додержання та захист прав і свобод людини і громадянина в Україні: щорічна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Київ. 2018.
16. Рекомендація № R. (81) 19 Комітету міністрів для держав-членів РЄ про доступ до інформації, що знаходиться у розпорядженні державних органів від 25.11.1981 р.
17. Пилаєва В. М. Реалізація принципу транспарентності в діяльності органів виконавчої влади: європейський досвід. Науковий вісник Херсонського державного університету. 2014. Вип. 6-1. Т.3. С.23-29.

Тема 6. Таємна інформація як вид інформації з обмеженим доступом. Види таємної інформації.

Питання для обговорення

1. Поняття та ознаки таємної інформації.
2. Види таємної інформації.
3. Правове регулювання та особливості професійної таємниці (лікарської, адвокатської, нотаріальної, тощо).
4. Банківська таємниця.
5. Таємниця досудового розслідування як видів таємної інформації.
6. Юридична відповідальність за правопорушення в сфері таємної інформації.

Завдання

1. До лікарні звернувся громадянин Б. з кашлем, високою температурою та загальною слабкістю, після проведення діагностики було встановлено діагноз – двобічна пневмонія. Громадянина Б. госпіталізували. За клінічною картиною лікарі визначили нетиповий перебіг хвороби і передбачили, що можливою причиною цього може бути наявність ВІЛ інфекції. Лікар запропонував громадянину Б. пройти обстеження на наявність ВІЛ. Громадянин Б. надав інформовану згоду на проведення такого тестування. Вночі громадянин Б. помер. На наступний день прийшли результати тестування, де було зазначено, що громадянин Б. є ВІЛ інфікованим. До лікарні за довідкою про смерть прийшли цивільна дружина, з якою громадянин Б. проживав останні три роки та мати громадянина Б. Викликавши до свого кабінету цивільну дружину громадянина Б. його лікуючий лікар повідомив їй про позитивний ВІЛ статус її чоловіка та запропонував пройти тестування на виявлення вірусу. Через деякий час до лікарні надійшла скарга від матері громадянина Б, яка писала, що лікарі порушили права її сина надавши інформацію його дружині про наявний у нього статус ВІЛ інфікованого, посилаючись на те, що інформація про стан здоров'я особи є інформацією з обмеженим доступом.

1. Чи мали право лікарі надавати цивільній дружині таку інформацію?
2. До якого виду є інформації з обмеженим доступом відноситься інформація про стан здоров'я особи?

2. Після проведення медичних оглядів та обстежень дітей, які знаходяться у притулку для неповнолітніх, медичним працівником було

доведено до відома педагогічного персоналу цього закладу інформацію, про наявність ВІЛ-інфекції у 2 осіб.

1. Чи відповідають законодавству України дії медичного працівника?
2. До якого виду інформації з обмеженим доступом відноситься ця інформація?

Список літератури та нормативно-правових актів

1. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР.
2. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про інформацію» від 13.01.2011 р. № 2938-VI.
3. Цимбалюк В. С. Інформаційне право (основи теорії і практики): монограф. / В. С. Цимбалюк. – К. : «Освіта України», 2010. – 388 с.
4. Информационное право / И. Л. Бачило, В. Н. Лопатин, М. А. Федотов, Б. Н. Торопнин. – СПб., 2001. – 789 с.
5. Кормич Б. А. Інформаційна безпека : організаційно-правові основи : навч. посібник / Б. А. Кормич. – К. : Кондор, 2004. – 384 с.
6. Міжнародне співробітництво України у сфері інформатизації і телекомунікацій / С. О. Довгий, В. Л. Банкет, А. В. Клікич та ін.; за ред. С. О. Довгого. — К.: Укртелеком, 2001. — 448 с.

Тема 7. Особливості правовідносин у сфері державної таємниці.

1. Особливості інформаційних правовідносин у сфері державної таємниці. Інформація, яка може бути віднесена до державної таємниці.
2. Правовий статус державного експерта з питань таємниць. Порядок віднесення державним експертом із питань таємниць інформації до державної таємниці.
3. Правове регулювання допуску та доступу громадян до державної таємниці.
4. Контроль за забезпеченням охорони державної таємниці та нагляд за додержанням законодавства про державну таємницю.
5. Юридична відповідальність за правопорушення в сфері державної таємниці.

Завдання

1. Журналісти звернулися до Міністерства оборони України з інформаційним запитом про надання інформації про учасників процедур майбутніх державних закупівель, умов та договорів закупівель канцелярських виробів. Оскільки така інформація пов'язана з розпорядженням бюджетних коштів, на думку заявника, вона не може обмежуватись у доступі. На запит йому відповіли, що оскільки така інформація пов'язана з діяльністю с сфері оборони, вона є таємною.

1. Чи мають надаватися на запит пропозиції, що подаються учасниками процедур державних закупівель, договір про закупівлю?

2. Яка інформація не може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом?

3. Чи може така інформація бути таємною?

2. Заступник Міністра інфраструктури України, проаналізувавши створену в процесі діяльності документацію, прийняв рішення щодо віднесення даних відомостей до державної таємниці, про що підписав відповідний наказ.

1. Чи правомірні дії даної посадової особи? Які наслідки для заступник Міністра інфраструктури буде тягнути прийняття такого наказу?

2. Визначте порядок віднесення інформації до державної таємниці.

3. Наказом начальника Державної податкової інспекції скасовано допуск до державної таємниці, наданий оперуповноваженому податкової міліції А. Підставою для скасування став акт спеціальної експертизи Служби безпеки України, в якому вказано, що А. виїжджав у Республіку Білорусь протягом 2013 – 2014 рр., але не інформував про це начальника інспекції та відповідального за забезпечення режиму секретності. Отже, А. не виконав взятого на себе письмового зобов'язання у зв'язку з допуском до державної таємниці, чим порушив вимоги ст. 28 Закону України “Про державну таємницю”.

Даний наказ А. оскаржив до начальника Головного управління Державної фіскальної служби в Сумській області, посилаючись на те, що його поїздки в Білорусь не стосувалися службової діяльності, а мали виключно приватний характер.

Яке рішення по скарзі має прийняти начальник Головного управління Державної фіскальної служби в Сумській області?

Список літератури та нормативно-правових актів

1. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР.
2. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про інформацію» від 13.01.2011 р. № 2938-VI.
3. Закон України «Про державну таємницю» від 21.01.1994 р. № 3855-XII.
4. Закон України «Про Службу безпеки України» від 25.03.1992 р. № 2229-XII.
5. Закон України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» від 04.03.1998 р. № 160/98-ВР.
6. Цимбалюк В. С. Інформаційне право (основи теорії і практики): монограф. / В. С. Цимбалюк. – К. : «Освіта України», 2010. – 388 с.
7. Информационное право / И. Л. Бачило, В. Н. Лопатин, М. А. Федотов, Б. Н. Торопнин. – СПб., 2001. – 789 с.
8. Кормич Б. А. Інформаційна безпека : організаційно-правові основи : навч. посібник / Б. А. Кормич. – К. : Кондор, 2004. – 384 с.
9. Міжнародне співробітництво України у сфері інформатизації і телекомунікацій / С. О. Довгий, В. Л. Банкет, А. В. Клікич та ін.; за ред. С. О. Довгого. — К.: Укртелеком, 2001. — 448 с.

Тема 8. Службова та конфіденційна інформація як інформація з обмеженим доступом.

Питання для обговорення

1. Поняття та ознаки конфіденційної інформації.
2. Види конфіденційної інформації.
3. Доступ до конфіденційної інформації.
4. Поняття та ознаки конфіденційної інформації.
5. Службова інформація: порядок віднесення та доступу.

Завдання

1. До міністра надійшов запит громадянина І. про надання інформації про заробітню плату заступника міністра, громадянина П. Міністр відмовив в задоволенні запиту, оскільки він не володіє та не зобов'язаний володіти такою інформацією.

1. Чи правомірні дії міністра?

2. Чи є це конфіденційною інформацією і чи не порушує надання такої інформації прав громадянина П.?

2. Громадянка К. звернулась зі скаргою до начальника Головного управління УМВС у Полтавській області на керівника управління транспорту та зв'язку обласної державної адміністрації. В скарзі зазначалося, що у 2014 р. вона направила запит до управління транспорту та зв'язку обласної державної адміністрації з вимогою надати інформацію щодо перевізників – фізичних осіб-підприємців, які беруть участь у тендері на право перевезення пасажирів, який організовує обласна державна адміністрація. Але в задоволенні запиту їй було відмовлено, з мотивів того, що дана інформація є службовою, оскільки передує прийняттю рішення по визначенню переможця тендеру.

1. Які дії начальника Головного управління УМВС у Полтавській області?

2. Яка відповідь повинна була надана на вказаний запит керівником управління транспорту та зв'язку обласної державної адміністрації?

Список літератури та нормативно-правових актів

1. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР.
2. Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про інформацію» від 13.01.2011 р. № 2938-VI.
3. Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011 р. № 2939-VI.
4. Закон України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» від 23.12.1993 № 3782-XII.
5. Закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993 № 3781-XII.

6. Постанова Кабінету Міністрів України «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці» від 9 серпня 1993 р. № 611.

7. Мозалева М. В. Деякі аспекти правового захисту конфіденційної інформації та комерційної таємниці / М. В. Мозалева // Правова інформатика: наук. журн. з питань прав. інформатики, інформ. права та інформ. безпеки. - 2014. - № 2. - С. 166-168.

8. Чуприна О. Співвідношення понять "персональні дані", "інформація про особу", "конфіденційна інформація про особу" *Підприємництво, госп-во і право : наук.-практ. госп.-прав. журн.* - 2013. - № 1. - С. 104-108. - Бібліогр. : с. 108.

Тема 9. Правове регулювання інформаційних відносин у сфері персональних даних.

Питання для обговорення

1. Право особи на приватність та його складники.
2. Поняття персональних даних та їх складники.
3. Загальні та особливі вимоги до обробки персональних даних.
4. Права суб'єктів персональних даних та гарантії їх забезпечення.
5. Контроль за додержанням законодавства про захист персональних даних.

Завдання

1. Торговельне підприємство «Лавка смаків» оголосило про проведення акції і надання 10% знижки пенсіонерам на увесь торговельний асортимент. Учасники акції пред'являли пенсійні посвідчення, які адміністратор підприємства ксерокопіював. На запитання відвідувачів про мету такої діяльності вони отримали відповідь: «Для обліку учасників акції». Ш. зажадав пояснень з питань місцезнаходження своїх персональних даних, мети їх обробки, місцезнаходження їх володільця, а також можливості реалізації інших прав, передбачених ст. 8 Закону України «Про захист персональних даних».

Зробіть юридичний аналіз ситуації та підготуйте вмотивовану відповідь Ш.

2. ГО «Центр Експертизи Політики» звернулася до Київської обласної державної адміністрації з інформаційним запитом про надання інформації про учасників АТО, яким було надано квартири за рахунок місцевого бюджету.

На запит Київська ОДА надала інформацію про кількість та площу наданих квартир, та відмовилась вказувати ПІБ осіб, яким вони були надані, оскільки це є таємною інформацією про осіб, які беруть участь у боротьбі з терористичними організаціями, і охороняється Законом України «Про боротьбу з тероризмом».

1. Чи правомірні діє Київської ОДА?

2. До якого виду інформації з обмеженим доступом може бути віднесені персональні дані?

3. На підставі положень Закону України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» назвіть нормативно-правові акти, які мав прийняти Кабінет Міністрів України для реалізації окремих положень Закону. З'ясуйте, чи відповідає такий рівень регулювання засад захисту персональних даних вимогам міжнародно-правових норм.

Список нормативно-правових актів та літератури

1. Конституція України (ст. 34).
2. Загальна декларація прав людини від 10 груд. 1948 р. (ст. 19).
3. Конвенція про захист прав та основоположних свобод людини від 4 листоп. 1950 р. (ст. 8).
4. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 груд. 1966 р. (ст. 19).
5. Про інформацію: Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-ХП. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 12. Ст. 86.
6. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. № 2297-МІ. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 34. Ст. 481.
7. Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини: Закон України від 23.12.1997 р. № 776/97-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1998. № 20. Ст. 99.

8. Про звернення громадян: Закон України від 05.10.1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 257.
9. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус: Закон України 20.11.2012 р. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 51. Ст. 716.
- 10.Рішення Конституційного Суду України від 30.10.1997 р. у справі щодо офіційного тлумачення статей 3, 23, 31, 48 Закону України «Про інформацію» та статті 12 Закону України «Про прокуратуру» (справа К. Г. Устименка).
- 11.Рішення Конституційного Суду України від 20.02.2012 р. у справі за конституційним поданням Жашківської районної ради Черкаської області щодо офіційного тлумачення положень частин першої, другої статті 32, частин другої, третьої статті 34 Конституції України.
- 12.Про затвердження документів у сфері захисту персональних даних: наказ Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 08.01.2014 р.
- 13.Порядок повідомлення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про обробку персональних даних, яка становить особливий ризик для прав і свобод суб'єктів персональних даних, про структурний підрозділ або відповідальну особу, що організовує роботу, пов'язану із захистом персональних даних при їх обробці, а також оприлюднення вказаної інформації: наказ Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 08.01.2014 | р. № 1/02-14.
- 14.Справа «Заїченко проти України» (№ 2) - остаточне рішення ЄСПЛ від 06.07.2015 р.
- 15.О защите персональных данных: Закон Республики Молдова от 08.07.2011 г.
- 16.О защите персональных данных: Закон Польши от 29.08.1997

Тема 10. Електронне урядування в Україні. Правові засади регулювання масової інформації та рекламної діяльності.

Питання для обговорення

1. Електронне урядування як інструмент розвитку інформаційного суспільства.

2. Законодавче та організаційне забезпечення розвитку електронного урядування в Україні.
3. Форми реалізації електронного урядування.
4. Електронний уряд як головний складник електронного урядування.

Завдання

1. На підставі аналізу положень Концепції розвитку електронного урядування в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 13.12.2010 р. № 2250-р, Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15.05.2013 р. № 386-р, проаналізуйте основні етапи запровадження електронного урядування в Україні. Назвіть заплановані заходи в цій сфері, які залишилися невиконаними.
2. Проаналізуйте форми реалізації електронного урядування в Україні та надайте посилання на відповідні нормативно-правові джерела.

Список нормативно-правових актів та літератури

1. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22.05.2003 р. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 36. Ст. 275.
2. Про Національну програму інформатизації: Закон України від 04.02.1998 р. № 74/98-ВР. Відомості Верховної Ради України. 1998. № 27. Ст. 181.
3. Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи «Електронний уряд»: постанова Кабінету Міністрів України від 24.02.2003 р. № 208.
4. Про порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади: постанова Кабінету Міністрів України від 04.01.2002 р.

5. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27.01.2016 р. «Про Стратегію кібербезпеки України»: Указ Президента України від 15.03.2016 р. № 96/2016.
6. Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні: схвал. розпорядж. Кабінету Міністрів України від 15.05.2013 р. № 386
7. Положення про електронну взаємодію державних електронних інформаційних ресурсів: постанова Кабінету Міністрів України від 08.09.2016 р. № 606.
8. Порядок функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади: наказ Держкомінформу України, Держкомзв'язку та інформатизації; Порядок від 25.11.2002 р. № 327/225 (із змін., внес. згідно з наказом Державного комітету телебачення і радіомовлення від 16.02.2015 р. № 24/26.
9. Про схвалення Концепції впровадження інформаційної системи управління людськими ресурсами в державних органах та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.12.2017 р. № 839-р. Урядовий кур'єр. 2017. 5 груд.

Форми педагогічного контролю, засоби та критерії оцінювання результатів навчання

Оцінювання результатів засвоєння навчальної дисципліни «Інформаційне право» передбачає проведення поточного та підсумкового контролю і здійснюється на основі накопичувальної бально-рейтингової системи.

Видами **поточного контролю** знань студентів є:

– контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни на *лекційних заняттях* із застосуванням таких засобів: усне, письмове або експрес-опитування. За підсумками поточного контролю на лекціях студенти можуть отримати від 0 до 4 балів;

– контроль якості засвоєння студентами програмного матеріалу навчальної дисципліни на *практичних заняттях* із застосуванням таких засобів: усне, письмове або експрес-опитування, виконання тестових завдань, розв'язання практичних завдань або задач, захист кейсу, підготовка і захист есе або реферату за ініціативи студента. За підсумками практичних занять упродовж семестру студент може отримати від 0 до 28 балів;

– протягом семестру студенти виконують завдання для *самостійної роботи* (підготовка усної доповіді, презентації, есе, реферату тощо). Максимальна кількість балів за самостійну роботу – 8.

Формою *підсумкового контролю* знань студентів із навчальної дисципліни є *іспит*, що оцінюється за шкалою від 0 до 60 балів. Іспит складається в усній формі за білетами до іспиту. Мінімальна оцінка результатів поточного контролю та самостійної роботи, за якої студент допускається до іспиту, становить 20 балів.

Розподіл балів між формами організації освітнього процесу і видами контрольних заходів:

Лекційні заняття	Практичні заняття (поточний контроль)		Самостійна робота	Іспит (підсумковий контроль)	Загальна оцінка знань
	Модуль № 1	Модуль № 2			
max 4	max 14	max 14	max 8	max 60	max 100

Критерії оцінювання з дисципліни «Інформаційне право»

Систематичність та активність роботи на лекціях оцінюється викладачем від 0 до 4 балів, виходячи з наступних критеріїв:

4 бали – у разі відвідування (відпрацювання пропущених) здобувачем вищої освіти усіх лекцій з навчальної дисципліни протягом семестру та роботи на них;

0 балів – у разі наявності пропущених (невідпрацьованих пропущених) лекцій з навчальної дисципліни протягом семестру або відсутність активності в освоєнні навчального матеріалу на них.

Оцінка визначається викладачем, який веде практичні заняття, на підставі даних журналу академічної групи та інформації, наданої лектором, на останньому практичному занятті відповідного семестру та включається до оцінки за ПК поточного семестру (навчального року).

Результати оцінювання роботи здобувача вищої освіти фіксуються у журналі обліку роботи викладача, відповідній відомості та оприлюднюються за допомогою електронної системи контролю навчання.

кількість балів	критерії оцінювання
1	2
13-14	Систематичне відвідування практичних занять, відсутність пропусків занять без поважних причин; відпрацювання тем практичних занять, пропущених з поважних причин; вирішення завдань до кожного практичного завдання; висока активність роботи на практичних заняттях; засвоєння всього матеріалу тем змістовного модуля; повні та обґрунтовані відповіді при розв'язанні завдань (казусів); здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання; уміння опрацьовувати та застосовувати акти законодавства; обізнаність із постановами та роз'ясненнями вищих судових інстанцій; уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми теми; вміння мислити абстрактно та узагальнено; здатність публічно представити матеріал.
1	2

11-12	<p>Систематичне відвідування практичних занять, відсутність пропусків занять без поважних причин; відпрацювання тем практичних занять, пропущених з поважних причин; вирішення завдань до кожного практичного завдання; висока активність роботи на практичних заняттях; засвоєння всього матеріалу тем змістовного модуля; повні та обґрунтовані відповіді з несуттєвими помилками при розв'язанні завдань (казусів); здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання; уміння опрацьовувати та застосовувати акти законодавства; обізнаність із постановами та роз'ясненнями вищих судових інстанцій; уміння сформулювати своє ставлення до певної проблеми теми; здатність публічно представити матеріал.</p>
9-10	<p>Наявність пропущених практичних занять; відпрацювання тем пропущених практичних занять; вирішення завдань до кожного практичного завдання; активна робота на практичних заняттях; засвоєння основних положень тем змістовного модуля; допущення декількох незначних помилок при розв'язанні завдань (казусів); здатність визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання; уміння опрацьовувати та застосовувати акти законодавства; обізнаність із постановами та роз'ясненнями вищих судових інстанцій; здатність публічно представити матеріал.</p>
7-8	<p>Наявність пропущених практичних занять; відпрацювання тем пропущених практичних занять; епізодична відсутність рішень завдань (казусів); участь у роботі на практичних заняттях; засвоєння окремих положень матеріалу тем змістовного модуля; неповні відповіді при розв'язанні завдань (казусів); складності при визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання; певні складності при застосуванні актів законодавства; здатність публічно представити матеріал.</p>
5-6	<p>Несистематичне відвідування практичних занять, відсутність на заняттях без поважних причин; наявність декількох невідпрацьованих тем пропущених практичних занять; епізодична відсутність рішень завдань (казусів); участь у роботі на практичних заняттях; засвоєння окремих положень матеріалу тем змістовного модуля; неповні відповіді, допущення помилок при розв'язанні завдань (казусів); великі складності при визначення теоретичних питань, на які розраховані завдання; певні складності при застосуванні актів законодавства; невпевнені навички публічного представлення матеріалу.</p>
1	2

3-4	<p>Епізодичне відвідування практичних занять, відсутність на заняттях без поважних причин; наявність невідпрацьованих тем пропущених практичних занять; епізодична відсутність рішень завдань (казусів); пасивна робота на практичних заняттях (участь у роботі останніх лише за наявності стимулу з сторони викладача); наявність певного уявлення щодо матеріалу тем змістовного модуля; неповні відповіді, допущення значної кількості помилок при розв'язанні завдань (казусів); невміння визначити теоретичні питання, на які розраховані завдання; невпевнені навички застосування актів законодавства; невпевнені навички публічного представлення матеріалу.</p>
1-2	<p>Систематичні пропуски практичних занять без поважних причин; наявність невідпрацьованих тем пропущених практичних занять; систематична відсутність рішень завдань (казусів); пасивність у роботі на практичних заняттях; відсутність знань за темами змістовного модуля; неповні, необґрунтовані відповіді, допущення істотних помилок при розв'язанні завдань (казусів); нездатність визначити теоретичні питання, на які розраховані завдання; не достатні навички застосування актів законодавства</p>
0	<p>Систематичні пропуски практичних занять без поважних причин; теми пропущених практичних занять не відпрацьовані; систематична відсутність рішень завдань (казусів); пасивність у роботі на практичних заняттях; відсутність знань за темами змістовного модуля; неповні, необґрунтовані відповіді, допущення істотних помилок при розв'язанні завдань (казусів); нездатність визначити теоретичні питання, на які розраховані завдання; відсутність навичок застосування актів законодавства; невміння публічно представляти матеріал.</p>

Самостійна робота з навчальної дисципліни «Інформаційне право»

Самостійна робота здобувача вищої освіти із навчальної дисципліни «Інформаційне право» виконується у формі:

1. наукової статті;
2. наукової доповіді;
3. тез наукової доповіді на конференції;
4. огляд судової практики;
5. есе за вузькоспеціальною проблематикою;
6. анотації прочитаної додаткової літератури з курсу, у т.ч. іноземної;

7. термінологічного словника

8. підготовки до практичних занять та іспиту.

Враховуючи різноманіття форм самостійної роботи, і той факт, що остання оцінюється в діапазоні від 0 до 8 балів, як критерії її оцінювання використовуються такі показники:

- складність форми обраної студентом самостійної роботи;
- ступінь самостійності виконання роботи;
- творчий характер роботи;
- внутрішня послідовність, логічність і завершеність роботи.

Форми самостійної роботи, зазначені в пунктах 1-4 притаманний науковий характер, а тому вони оцінюються у діапазоні від 0 до 8 балів. Форми самостійної роботи, зазначені в пунктах 5-7, мають переважно теоретично-прикладний характер, а тому вони оцінюються у діапазоні від 0 до 4 балів.

Розрахункова шкала для оцінювання самостійної роботи здобувача вищої освіти:

Кількість балів		Критерії оцінювання
робота наукового характеру	робота теоретично-прикладного характеру	
8	4	робота має самостійний, творчий характер; роботі притаманна внутрішня послідовність, логічність і завершеність.
7	3	робота має самостійний характер; робота містить протиріччя, відсутня достатня аргументація висновків та завершеність у них.
6	2	Робота має самостійний характер, але містить хибні та неаргументовані висновки
5		Робота має самостійний характер, але не враховує зміни чинного законодавства
4	1	Робота має самостійний характер, але не містить аналізу матеріалів правозастосовної практики
3		Робота не має самостійного характеру, містить хибні та неаргументовані висновки, але включає аналіз чинного законодавства.
2	0	Робота не має самостійного характеру, містить хибні та неаргументовані висновки, протиріччя з положеннями чинного законодавства, проте робота відповідає вимогам до оформлення відповідного виду робіт.
1		Робота не має самостійного характеру; в роботі відсутні висновки; не відповідає вимогам що пред'являються до оформлення відповідного виду робіт.

Розрахункова шкала для оцінювання підсумкового контролю знань здобувача вищої освіти:

Вид контролю	Кількість балів	Критерії(за кожною з оцінок)
Іспит	Мах 60	<p>1. Всебічне, систематичне і глибоке знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, у тому числі орієнтація в інноваційних наукових доктринах та концепціях дисципліни.</p> <p>2. Здатність демонструвати чинне законодавство, а також матеріали правозастосовної практики його реалізації.</p> <p>3. Здатність демонструвати знання основної та додаткової літератури, рекомендованої кафедрою.</p> <p>3. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни та використання отриманих знань у практичній роботі.</p>
	55	<p>1. Повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни.</p> <p>2. Здатність демонструвати чинне законодавство, а також знайомство із матеріалами правозастосовної практики його реалізації.</p> <p>3. Засвоєння основної літератури та знайомство з додатковою літературою, рекомендованою кафедрою.</p> <p>4. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для у практичної роботи.</p>
	50	<p>1. Достатньо повне знання матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, за відсутності у відповіді суттєвих неточностей.</p> <p>2. Наявність окремих пробілів у знанні чинного законодавства, а також матеріалів правозастосовної практики його реалізації.</p> <p>3. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою.</p> <p>4. Здатність до самостійного поповнення знань з дисципліни, розуміння їх значення для у практичної роботи.</p>

	45	<p>1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією.</p> <p>2. Наявність пробілів у знанні чинного законодавства, а також матеріалів правозастосовної практики його реалізації.</p> <p>3. Засвоєння основної літератури, рекомендованої кафедрою.</p> <p>4. Помилки і суттєві неточності у відповіді на іспиті за наявності знань до їх самостійного усунення або за допомогою викладача.</p>
	40	<p>1. Знання основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни, в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої роботи за професією.</p> <p>2. Наявність значних пробілів у знанні чинного законодавства, а також матеріалів правозастосовної практики його реалізації.</p> <p>3. Ознайомлення з основною літературою, рекомендованою кафедрою.</p> <p>4. Помилки у відповіді на іспиті за наявності знань для усунення найсуттєвіших помилок за допомогою викладача.</p>
	35	<p>1. Прогалини в знанні чинного законодавства, а також матеріалів правозастосовної практики його реалізації.</p> <p>2. Пробіли у знанні окремих частин основного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни.</p> <p>3. Наявність помилок у відповіді на іспиті.</p>
	Min 0	<p>1. Відсутність знань чинного вітчизняного законодавства та значної частини теоретичного матеріалу, передбаченого програмою навчальної дисципліни.</p> <p>2. Неможливість продовжити навчання або здійснювати професійну діяльність без проходження повторного курсу з цієї дисципліни.</p>

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни «Інформаційне право» виставляється в залікову книжку відповідно до такої шкали:

Оцінка за шкалою ECTS	Визначення	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за 100-бальною шкалою
A	Відмінно – відмінне виконання, лише з незначною кількістю помилок	5	90 – 100
B	Дуже добре – вище середнього рівня з кількома помилками	4	80 – 89
C	Добре – у цілому правильна робота з певною кількістю незначних помилок		75 – 79
D	Задовільно – непогано, але зі значною кількістю недоліків	3	70 – 74
E	Достатньо – виконання задовольняє мінімальні критерії		60 – 69
FX	Незадовільно – потрібно попрацювати перед тим, як перескладати	2	35 – 59
F	Незадовільно – необхідна серйозна подальша робота, обов'язковий повторний курс		0 – 34